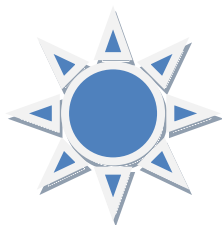

chị dâu (vợ của người anh họ) trúng thầu Câu-lạc-bộ Sĩ-quan ở Đà-nẵng. Vợ tôi lại gọi cô em vợ vào cho tôi vì trước đó ở với gia-đình Cậu ruột quá nghèo túng không thể nuôi được nữa. Chỉ một mình tôi sống với cô em vợ ở tuổi “teen” thì làm sao ổn. Thế là chúng tôi có một mối tình vụng trộm, nhưng chỉ có hình thức chứ chưa xâm phạm tiết hạnh cô ta, tuy không thiếu “những món lễ tẻ”. Tôi và cô em vợ lập bàn cầu Cơ và được Bà nhập vào bảo người em vợ tôi phải về sống với người Anh ruột ở Huế, nếu không thì cô em sẽ bị tôi “hại” đó. Tôi phải xem Bà là nhà tiên tri ở cõi Âm, dẫn đường chỉ lối cho chúng tôi trong cuộc sống, theo dõi chúng tôi, có khả năng tiếp xúc với người thế gian. Bà không có hành nghề bói toán hoặc đồng bóng lúc còn sống. Vậy mà Bà biết trước tương lai của tôi như đã nói trên. Đối với tôi, Bà không phải là ma, mà là một bậc thần linh hoặc một giới gì cao cả khác thường, vô hình nhưng đang hiện hữu đâu đó trên cõi giới ta bà này...Tôi hoàn toàn lệ thuộc vào Bà, nể sợ Bà vì những sự kiện đã hiển hiện rất linh thiêng trong đời sống của tôi, đúng cho đến gần suốt đời tôi với chữ “ka đát” huyền hoặc . Bà đã theo dõi hành vi bất chính của tôi, cũng như tạo điều-kiện thuận lợi cho tôi giúp đỡ tiền bạc cho cô em đang khốn khó qua được Úc sinh sống, dù rằng con cái vẫn còn sinh sống tại VN, vì lớn tuổi hoặc đã lập gia đình

VỊNH TẾT NGHÈO

*Xuân Tết năm nay chán mở nghèo
Rượu trà chưa có nói chi heo
Rủ bày con, vợ đi xem Tết
Ngóng chừng thiên hạ đón Xuân sao?
Phố, chợ, xe, người chen léo nhéo
Quán hàng bày bán đủ đồ thôi!
Nhón nhác đàn con nhìn lẻo đẻo
Mứt, pháo, dưa, hoa thầy muốn đèo
Khuyên hờ lũ nhỏ ráng nghe theo:
Bánh mứt đất đường ăn kiết bụng,
Dưa đỏ hạt nhiều kẹt kẽ răng,
Hoa thơm khi độc hư đường mũi,
Pháo hồng to tiếng nổ đình tai.
Thôi về, ta hãy mừng Xuân cũ
Rượu thịt ngày xưa nhớ lấy mùi
Mứt, bánh, dưa, hoa chừng nhấp vị
Pháo dòn tiếng nổ lắng thâm nghe
Năm ngoái con mừng Xuân Tết đủ
Năm nay ăn Tết thế là dư!*

Tô Hữu-Quy
20 Tết Bình-Dần, 1976